

je toliko škodovala. Razložil se vam bode namen društva in takoj bode videli njegovo potrebo. Odbor.

Družba sv. Mohorja v lavantinski škofiji.

Sestavil Žlaborski.

"Dvojne stariše na tem svetu imamo, katerim svoje srce radi prodamo: prijatelje in pa bukve. Dobri nam v nebesa pomagajo, slabi nas v pekel vlečejo... Poštene krščanske bukve so božji dar..."

Zares zlata vredne so te besede, katere nam je zapisal nepozabni škof A. M. Slomšek. Ta velikan pač zasluži, da se njegovih besed zlasti letos, ko obhajamo stoletnico njegovega rojstva, zopet prav vroče spominjamo in jih obračamo v svojo korist. Te jedrnate besede naj oživijo letos posebno še med mohorjani, vzemimo si jih za vodilo in vporabimo jih k vspehu svojega prvega ponosa, naše dične »Družbe sv. Mohorja«! — Kakor je naša dolžnost, pridobivati si dobre prijatelje, ki nam pomagajo doseči nas višji namen, tako so nam poleg njih tudi dobre knjige prijateljice, ki nam kažejo pravo pot. Da, še več, dober prijatelj se ne da nadomestiti; ako ti umrje, izgubil si ga za celo svoje življenje, knjiga pa ti ostane zvesta prijateljica do tvojega groba. Prijatelj ne more biti vedno pri tebi, da bi se veselil s teboj, kadar ti gre dobro, ne more te vedno tolažiti, kadar si žalosten; knjigo pa moreš vzeti vedno v roke in iskati v njej veselja ali tolažbe.

Glejte, dragi rojaki! take dobre, zveste in krščanske prijatelje nam pošilja leto na leto naša nedosegljiva »Družba sv. Mohorja«. Kedo bi bil tako brezbrizen, kedo tako zanikern, da bi si ne hotel vsako leto za dve kroni pridobiti šest takih neprecenljivih prijateljev? Šest dobrih duhovnih in posvetnih učiteljev; posvetni nam dajejo nauke za časni blagor, duhovni pa sejejo med nami zlato zrno, ki bo obrodilo večno srečo. — Cela Slovenija se zanima za letošnjo stoletnico našega velikega škofa Ant. M. Slomškega, in oddaljni kraji prirejujejo njemu na čast shode in veselice. Tem bolj moramo skrbeti mi Spodnje Štajarci, da posebno letos dostojno proslavimo svojega rojaka, ki je toliko dobrega storil za nas. S čim pa hočemo izkazati

njegovemu stoletnemu spominu največjo čast in storiti njemu v nebesih največje veselje? S tem, da tekoče leto v prav obilnem številu pristopamo k »Družbi sv. Mohorja«, katero je poleg očeta koroških Slovencev, Andreja Einspielerja, zlasti on s svojo požrtvovalnostjo ustanovil. Do naše časti in do našega ponosa je, da se letos ravno lavantinci povspemo do velikega števila, do števila, ki bo kazalo, da je Slomšek med nami res neumrljiv, in da znamo slaviti slavnega moža in njegovo stoletnico. Letos šteje naša škofija 24.806 torej samo za 364 udov več kakor lani. In če primerjamo to število s številom udov v ljubljanski škofiji, ki ima le za nekaj tisoč več prebivalcev, kakor naša, in šteje 30.742 mohorjanov, takoj na prvi hip vidimo, da zaostajamo za svojo sosedo; kajti v ljubljanski škofiji je 6-72% * mohorjanov, pri nas pa le 5-27%. Kako lepo bi pač bilo, ako bi jo skušali v čast Slomškovi stoletnici dosegati. Ako pridobi vsaki peti družbenik po jednega novega uda, imamo skoraj ono zaželeno število. S tem bomo Slomšku poleg minljivih veselic napravili največje veselje, trajen spomenik svoje hvaležnosti do njega. Kakor je gorelo Slomšku srce za družbo, da bi nas storil časno in večno srečne, tako se ogrevajmo letos tudi mi za sad, katerega nam donasa njegov trud, — in naš ljubljenec v nebesih ne bo pozabil na nas ter nam, svojim zatiranim bratom, izprosil božjega blagoslova, da bo tudi nam zasijala boljša bodočnost. Da, še več, — sam hoče priti letos med nas, naše hiše bo obiskal, toda le tiste, v kateri bodo prebivalci udje družbini. Kedo bi torej bil tako neuljuden, tako neusmiljen, da bi mu zapiral svoja vrata: »Ant. Martin Slomšek, knezoškof lavantinski« se imenuje lepa knjiga, katero bodo prejeli to leto družbini udje; že zaradi te knjige naj letos pristopi vsaka hiša k »Družbi sv. Mohorja«. Odprimo torej vsi na stečaj vrata »Antoninu Martinu Slomšku, knezoškofu lavantinskemu!«

Toda ne le te vrstice naj nas navdušujejo, obilno pristopati k družbi, opominja naj nas tudi sledeči pregled mohorjanov v lav. škofiji, tako č. gg. poverjenike, kakor posamezne ude, da nabiramo po možnosti nove brate in sestre za družbo, ki je ob enem

* t. j. med 100 prebivalci jih je 6-72 pri »Družbi sv. Mohorja«.

tudi bratovščina, tako da smo udje deležni tudi vseh popolnih in nepopolnih odpustkov, katere so podelili družbi papež Pij IX. l. 1860. Vsak družbenik pa se udeleži tudi vseh molitev in sv. maš, ki se opravljajo v namen družbe. Na to se posebno naj ozira pri cerkvenih oznanilih in nabiranju novih udov. (Dalje prih.)

Loterijne številke.

Linc, 7. febr. 1900. 62, 63, 19, 22, 85
Trst, 7. » » 25, 79, 64, 14, 9

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;
pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,
darujte za šolo v Muti

Vabilo

k

občnemu zboru

Posojilnice v Slatini

registr. zadruge z neomejeno zavezo, katere se vrši dne 4. februarja 1900 popoldne ob treh v uradnih prostorih pri Sv. Križu z nastopnim vspeodom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odborenje računov in razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Predavanje g. revizorja Fr. Jošta.
6. Prosti nasveti.

Ako bi bilo to zborovanje vsled nedostatnega števila zborovalcev nesklepčno, odredi se ta občni zbor ob četrti uri popoldne istega dne, z istim dnevnim redom in v istih prostorih, kjer se bo sklepalo brezpogojno.

Načelstvo.

Najlepša in cenena darila za vsacega

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

izmed drugih nabožnih reči, molitvenike iz svoje zaloge:

«Venec pobožnih molitev in svetih pesmi.» Vezan v šagrin in zlato obrezo gl. 1.70, vezan v usnje in zlato obrezo gl. 1.60, v usnje z barvano obrezo gl. 1.40.

«Dekliške bukve.» Vezane v usnje z zlato obrezo gl. 1.50, vezane v usnje z barvano obrezo gl. 1.30.

«Duhovni vrtec.» Vezan v usnje z zlato obrezo 85 kr., s kopčo 95 kr.

«Sveto opravilo.» Vezan v usnje z zlato obrezo 55 kr., z barvano obrezo 45 kr.

«Ključek nebeški.» Vezan v polusnje z zlato obrezo 40 kr., v usnje in z zlato obrezo 50 kr.

Dalje se dobijo še molitveniki: Sv. Alojzij, Rafael, Pot v nebesa, Hvalite Boga, Marija Devica, Pobožni otrok itd. itd.

Umetno-obrtna delavnica cerkvenih kamnoseških in podobarskih del

kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca

v Mariboru,

Kokoschinegg-Allee, Hilariusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd. Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo nagrobnih spomenikov. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, marmorja, granita in sijenita.

Solidna postrežba in prav nizke cene.

52

Služba organista in mežnarja

1-2 se odda na Polensaku. — Kdor je voljan, naj pride do pusta sem, da ga vidimo.

Anton Pučko,
župnik.

Cerkovnik in orgljar

samskega stanu, če mogoče Ceciljanec, se takoj sprejme v Trbnjah pošta Vuzenica. Prošnje in spričevala na cerkveno predstojništvo v Trbnjah. 3-3

Kmetijski upravitelj

(ekonom)

samski, 29 let star, več najnovejšega umnega gospodarstva, ter z najboljšimi spričevali želi službo premeniti s 1. februarjem ali tudi pozneje. — Naslov pove uredništvo tega lista 2-2

Na prodaj.

Novozidana hiša v koroškem predmestju je na prodaj ali pa se tudi zamenja za kako posestvo na deželi. Hiša nese 450 gl. letno. Naslov: Marija Kicker, Kärntnerstrasse 67, Maribor.